

EMPERYALİZM VE ÜÇÜNCÜ GENEL BUNALIM DÖNEMİ

19. yy sonu ve 20. yy başı Rekabetçi Kapitalizm den, Tekelci Kapitalizme (emperyalizme) geçiş dönemidir. Tekelci kapitalizm, üretici güçlerin gelişmesi sonucu kapitalizmin eriştiği en yüksek ve en son aşamasıdır. Emperyalizm, kapitalizmin bütün temel özelliklerini devam ettirir. Üretim araçları üzerindeki özel kap. mülkiyet, ücretli işçilerin kapitalistler tarafından sömürsü, bir avuç insanı zengin eden ve büyük kitlelerin yoksulluğunu artıran bir dağılım şekli, proleterya ile burjuvazi arasındaki gelişmeler, burjuva devleti vs. emperyalizm döneminde de devam etmektedir. Bu bakımdan kapitalizmin bütün ekonomik kanunları (anti-değer kanunu, kapitalist birikim kanunu, işçilerin mutlak ve nisbi yoksullaşması kanunu, üretimde rekabet ve anarşi kanunu...) emperyalizm döneminde de geçerlidir. Ancak bunlar, emperyalizm döneminde özel nitelikler kazanırlar.

Emperyalizmin temel ekonomik özellikleri şunlardır:

1° - Üretimdeki ve sermayedeki yoğunlaşma, ekonomik hayatta kesin bir rol oynayan **TEKELLER** i yaratır. Bazılarını iftasa sürükleyen bazılarını da zengin eden **SERBEST REKABET**, üretimin yüzlerce, binlerce işçi çalıştıran en büyük işletmelerde toplanması sonucunu verdi. Herhangi bir malın en büyük kısmının üretim ve sürüm imkânını ellerinde bulunduran kapitalistlerin aralarında anlaşmalarına ya da gruplaşmalarına tekel denir.

2° - Banka ve sanayi sermayesinin iç içe girmesi ile **MALİ SERMAYE** ve **MALİ OLİGARŞİ** oluşur. Önceki ödeme istemlerinde basit birer araç olan bankalar, kredi ve yatırım alanlarına girerler ve kudretli mali merkezler durumuna geçerler. Tekellerin ve mali sermayenin gelişmesi sonucunda büyük bankerlerle sanayiciler, ülke ekonomik ve politikasının tümüne hakim olan bir grup haline gelirler. İşte bu, bir avuç finans kralının hakimiyet ve iktidarına **MALİ OLİGARŞİ** denir.

3° - Sermaye ihracı, emtia ihracına göre, çok özel bir önem kazanır. Rekabetçi kapitalizm döneminde, dış ticarete emtia (metallar) ihracı belli başlı ekonomik ilişkiydi. Emperyalizm döneminde tekeller, özellikle az gelişmiş ülkelere, fakat imkan buldukları her ülkeye **BORS** (ikraz sermayesi) ve yatırım sermayesi ihrac ederek çok yüksek kârlar elde ederler. Bu ikraz ve krediler ekonomik, politik ve askerî bir nitelik taşırlar.

4° - Uluslararası kapitalist tekeller, dünyaya paylaşmaya yönelirler. Dış pazarları, hammadde kaynaklarını, sermaye yatırım alanlarını ele geçirmek için girişilen mücadele, dünyanın çeşitli tekeller tarafından ekonomik bakımdan pay edilmesi sonucunu doğurur. Örneğin I. emp. savaş öncesinde dünya petrol piyasası Standart Oil ile Royal Dutch Shell arasında pay edilmişti, elektrik sanayi ise ABD ve Almanya tarafından tekelleştirilmiştir. Almanya: AEG, ABD - General Elektrik ....

5° - En büyük kapitalist devletler arasında yeryüzü toprakların payedilir. 1876'dan 1914'e kadar büyük kap. devletler, 25 milyon km² tutarında sömürgeyi (metropol topraklarının 1,5 katı) ele geçirdiler. Toprakların en büyük kısmını İngiltere elde etti. 1876'da hiç sömürge olmayan Almanya, ABD ve Japonya ile pek az olan Fransa, bu dört devlet 1914'e doğru 14,4 milyon km² lik sömürge toprağını ele geçirdiler.

Serbest Rekabet döneminde aşırı kar hırsı, sermayelerin bir üretim kolundan bir başka üretim koluna serbestçe aktarılması şeklinde gerçekleşiyordu. Birbirine rekabet eden işletme sayısı pek çoktu. Bunun sonucu olarak da "ortalama bir kar" oranı oluşmaktaydı. Emperyalizm döneminde serbest rekabetin yerini tekellerin hakimiyeti aldı. Bu hakimiyet şu yolda bu üretim kolunda, tekellerin "yüksek tekel kârı", sağlanmalarına imkan veren ekonomik koşulları yarattı.

Yüksek Tekel kârı, tekellerin herhangi bir üretim yada değişim alanında kurdukları hakimiyet sayesinde, elde ettikleri aşırı-kârdir. Tekel fiatı, üretim masraflarıyla yüksek bir tekel kârını kapsar.

"Tekel kârı", nın kaynakları nelerdir ?

a) Tekel kârı, diğer bütün kapitalist kârlar gibi, işçilerin amansızca sömürülmesiyle elde edilen artı-değerdir. Emperyalizm döneminde, bilimsel ve teknik ilerlemeler, emeğin yoğunlaştırılması, işçinin makina ritmine uymak zorunda bırakılması yoluyla kullanıldığı için artı-değer kitleleri ve artı-değer oranı artar. Tekel kârının özü budur. İşçi, aldığı ücreti ve sahipleri ve tüccarlara da vererek burjuvazinin bu kesimi tarafından da sömürülür.

b) Yüksek Tekel kârının diğer bir kaynağı köylülüğün sömürülmesidir. Tekeller, sanayi ürünlerini tekel fiatı üzerinden satarak, karşılığında köylüden düşük fiatla tarım ürünleri satın alırlar. İşçiler ve emekçi köylüler, bir de burjuvazinin devleti yoluyla vergi vb. yollarla sömürülürler. Bunlar burjuvazinin cebine şerh gider.

c) Yüksek Tekel kârının en geniş alanlarından biri de sömürge ve geri bırakılmış ülkelerdir. Bu ülkelere akan istikraz (borç) sermayesi ve üretici sermaye (yatırım sermayesi) tekellerin alabildiğine zenginleşmesi sonucunu verir. Az gelişmiş ülkeler, tekeller için ucuz işgücü, ucuz hammadde deposu, yüksek tekel fiyatıyla mal alıcısı durumundadır. Bu ülkelerin işçi sınıfları, tüm olarak emekçi yığınları çok yontu ve çif bir sömürü altında dururlar. Bu ülkelere akan sermayenin bir kısmı, "askeri yardım", kılıf altında, bu ülkelere emperyalist metropollerin ucuz asker deposu oluşturmada ve silahlı satmada, pazar alanı yaratmaya harcanır.

d) Yüksek Tekel kârları savaşlar ve ekonominin askerileştirilmesi yoluyla da sağlanır. Dayanılmaz bir çalışma disiplini uygulanması için savaş sırasında işçilerin sömürülme derecesi artar. Vergiler ve mal fiyatları artar. Bütün bunlar kapitalistlere muazzam kârlar sağlar. Örneğin sadece II. emp. evren savaşı boyunca ABD tekellerinin kârları 7 misli arttı. İnsanların büyük acılara katılmaları, milyonlarca insanın ölmesi, kötünün kelmesi emperyalistler için mesele değildir onlar için harcanan barut, yakılan meşin... önemlidir. Bu ne kadar çoksa kârları da o kadar çok demektir. Burada, tekellerin devleti ele geçirmesinin önemi ortaya çıkar. Devlet, tekellerin bir "alıcısı" ve "aracı", durumunda işlev yapar. Devlet, emekçi yığınlarından aldığı vergi vb. şeylerle tekellerin silahlarını "alır", ya da başka ülkelere satıp "aracılık" eder.

Hiç şüphesiz emperyalizm tarihsel bir olgudur. Tarihsel demek, onun bir ~~şey~~ başlangıcı bir sonu, bir geçmişi, bir geleceği var demektir. Emperyalizmin tarihteki yeri üç ayrı özelliklikle kendisini gösterir

1- Emperyalizm, Tekelci kapitalizmdir. Tekellerin ekonomik ve politik hayattaki hakimiyetleri, kapitalizmin temel gelişmesini yani üretimin sosyal karakteri ile emek ürünlerini ele geçirmenin özel kapitalist şekli arasındaki gelişmeyi en yüksek noktaya vardırır. Üretimin sosyalizasyonu ve gelişmenin yüksek bir seviyeye ulaşması, sosyalist toplumun kurulması için gerekli maddi koşulları biraraya getirir. Tekelci kapitalizm, işçi sınıfı ve tüm olarak emekçiler üzerindeki ekonomik ve politik baskının alabildiğine arttığı dönemdir. Tekelci kapitalizm halkların ekonomik ve politik bakımından köleleştirilmesi, sömürgelerin payedilmesine yol açan sermaye ihraç dönemidir. Emperyalizm toplumun gelişimini frenleyen perici bir kuvvet haline gelmiştir.

2- Emperyalizm, asalak ve cürüyen kapitalizmdir.

Bereketten kapitalistlerin büyük çoğunluğunun üretimle ilişkisi yoktur. Teknisyenlere işlerini gördürürler. Böylece faal müfusun önemli bir kısmı üretici olmayan kesimde "asalak", bir şekilde yer alır. Kapitalizmin asalak niteliği sermaye ihracının, militarizmin, savaş kışkırtıcılığının ön plana geçmesinde de kendini gösterir. Artan olanaklar, insanların topyekin mutluluğuna işin değil, tam tersine bir avuç asalak kapitalistin büyük kâr uğruna kullanılır. Temel üretici güç olan İNSAN'ların öldürülmesine kullanılır. Böylece insanların yaratıcı gücünün ortaya çıkması önlenir. I. emperyalist savaşta 10 milyon insan öldü, 20 milyon yaralandı, milyonlarca insan da hastalıktan, açlıktan kurldı. II. emp evren savaşında ise 50 milyon insan can verdi.

Tekellerin aşırı kâr hırsı daha üretici olan modern tekniğin kapitalist işletmelerde uygulanmasını zorunlu kılar. Bu işin görünüşü yanıdır. Tekeller arası rekabet, yeni buluşların birbirinden uyan süre gizlenmesine yol açar. Yeni buluşlar, üretici güçlerin geliştirilmesi için değil, emekçilerin daha da sömürülmesine, savaşlara hazırlığa uygulanır. Savaşlarla en temel üretici güç İNSAN'ın gelişmesi yokedilirken ~~göllerin çabukluğu~~ yarıtılan ekonomik ve sosyal kurumlar ve imkânlar da yokedilerek bunların yeniden yapılması fihi büyük zahimetreleri de emperyalizm belası imsalığa çektirmektedir.

İşte bir yandan tekniğin geliştirilmesi öte yandan frenlenmesi emperyalizmin bir özelliğidir. Emperyalizm asalaklığı nedeniyle sınıf mücadelelerini yaygınlaştırır, işçi sınıfının mücadele gücünü pekiştirir. Ülkeler arasında ekonomik uyanımı ve dolayısıyla sızası uyanısı derinleştirir, güçlendirir. Artık emperyalizm, tarihen gerici olan kapitalizmdir o ieten ve dıştan kemirilmektedir, kendi kendini yığıp tüketmektedir.

3- Emperyalizm, can çekişen kapitalizmdir. Emperyalizm, kapitalist çelişkilerin son haddine varışını ifade eder. Tekeller işçileri, tekel öncesine göre, çok daha amansızca sömürür ve ezer. Emperyalizmin, politik basıncı artırarak, sömürü tü son haddine vardırması, proleterya ile burjuvazi ara-

arasındaki sınıf mücadelesini büsbütün keskinleştirir.

Emperyalizm döneminde, pazarları, hammadde kaynaklarını, yatırım alanlarını ele geçirmek için tekeller (veya onların devletleri) arasındaki çıkar çatışması keskinleşir. Tekeller, rekabeti ortadan kaldırır görüşü doğru değildir. Tekeller rekabetten doğmuştur ve tekellerarası çatışma kaçınılmazdır.

Emperyalist tekeller ve onların devletleri sömürge ve bağımlı ülkeleri korkunc sömürü ve baskı altına alırlar. Emperyalist sömürü ve baskı, sömürge ve bağımlı ülke halklarının ulusal kurtuluş mücadelesini de körükler. Yani emperyalizm, dünya halklarının kinini de üzerine çekmiştir.

Emperyalizm döneminde artık sosyalist sistem ortaya çıkmış ekonomik ve politik bir güç olarak yerini almıştır. Bu, emperyalizmin geberen kapitalizm olduğunu gösteren tarihsel bir olaydır. Bu, emperyalizmin, kapitalizmin en son aşaması olduğunu gösterir. Emperyalizmi dünya ölüsünde yokolusa sürükleyen bir sistem mücadelesi vardır artık.

İşte, emperyalizmin "geberen kapitalizm", olduğunu gösteren ekonomik ve tarihsel etkenler, kısaca, bunlardır. Çapımızda emperyalizm üretici güçlerin (üretim araçları + insan + Bilgi, tecrübe ve alışkanlıkları) gelişmesini önleyen, perici bir sistemdir. Bunun için yokolacaktır.

Yirminci yüzyılda, 20 yıl arayla, iki büyük emperyalist evren savaşı yaşandı. Bu savaşlar, emperyalist metropollerin dünyaya pay etmek yeniden pay etmek için sürdürdükleri politakanın çatışmasından çıkmış ve finans-kapital kümeleri adına on milyonlarca dünya omeklisi birbirlerine kirdirtilmiştir.

Yüzyılın başında güçlü emperyalist devletler İngiltere ve Almanya idi. Fransız, Amerikan ve Rus emperyalistleri de dünya sömürü arenasında söz sahibi olmak istiyorlardı. I. Emperyalist evren savaşın ola cepheleer; itilaf devletleri adını alan İngiltere - Fransa - ABD ile Almanya - onun masası Osmanlı imp. - Rusya - İtalya tarafından oluşturuldu. Bu savaşın İngiltere finans-kapitalinin önderlik ettiği emp. kamp kazandı. Alman emp. min önderliğindeki kamp yenik düştü. İtalya cephe değiştirerek fazla zarara ve yenilgiye uğramadı. Rus emp. ise diğer emp. küneye yenilmekle kalmadı 1917 ekiminde Rus işçi ve köylüleri Sosyalist devrimini gerçekleştirdiler. Türkiye'de ise Merkezi feodal aristokrazi ve emperyalist saldırganlara karşı milli (hicaret) burjuvazinin önderlik ettiği kurtuluş savaşını zaferle bitti.

I. Emp. E. Savaşı sonunda sosyalist bir toplumun ortaya çıkışı yeni bir çağı müjdeliyordu. Çünkü bu olay, kapitalizmden sosyalizme geçişin, emperyalizmin can çekişen kapitalizm olduğunun tarihsel doğulanmasıydı. Yine bu olay, tek bir ülkede sosyalizmin kurulabileceğinin de tarihsel kanıtıydı. Sosyalizmin bir gerçek haline gelmesi, ezilen-sömürülen dünya halklarında uyanışa ve kurtuluş savaşlarının başlamasına hız verdi.

Savaşın etkisinde emperyalistler, Almanya ve İtalya'da faşizmi tergahtadılar. Savaşın galibi İngiliz ve Fransız tekelci burjuvazisi dünyanın tek sosyalist ülkesini yıkmak için içten ve dıştan harurlığa giriştiler. Japon finans-kapitali ise Doğu Asya ve Pasifik üzerindeki ABD yayılmasını önlemek, buraları kendi kontrolüne almak için hızla militarize olmaya başladı. 1929 genel buhranı, kapitalist-emp. kümeler arasında dünyanın yeniden paylaşılman için harurlığa sebep oldu. I. Savaştan pay almamadan ve yenilgiyle çıkan Alman, İtalyan ve Japon finans-kapitaleri dünya sömürüsünden pay istemeğe başladılar. Bunkrın karşısında da İngiliz, Fransız ve ABD finans-kap. cephesi yer alıyordu. Alman faşizmi silahlarını yalnız Sovyetlere çevirmekle kalmadı, İngiliz, Fransız ve ABD kümesine de silah çekti. Oysa bu emperyalist metropoller, Alman faşizminin Sovyetleri yoketmesine yardımcı olmaya, sonra onun başına cullanmaya düştüklerdi. Nitekim Nazilerin Sovyetlere saldırmasına seyirci kaldılar, fakat çatışma şöyle ileri noktalara vardı ki Sovyetlerle işbirliği yapmak zorunda kaldılar. Naziler, ilk bszgünü Sovyet cephesinde aldılar ve gitside dağılıp yenildiler. II. genel savaşta canlarını veren 46 milyon emekçiden 22 milyonu, yani yarısı, Sovyet yurttesiydi.

Neicude ABD'nin Hiroşima ve Nagazaki'ye attığı iki atom bombası ile Pasifikte de savaş bitti.

Savaş sonunda emperyalist sisteminde ABD emperyalizmi savaştan en az zararlı fakat en güçlü olarak çıkarken, Çin ve Arnavutluk'un yanısıra bir dizi Doğu Avrupa ülkesi de sosyalist sisteme katıldı.

Emperyalizmin saldırıya uğraması, savaş kışkırtıcılığı "can çekişmesinden" ileri gelmektedir. Savaş, emperyalist sömürü politikasının bir uzantısıdır. Yani savaş, emperyalizmin tabiatında mevcuttur. Ama çıkardığı her savaşı ergeç, kaybeden ve kaybedecek olan emperyalizmdir. I. emp. evren savaşı çıkardılar: Bu savaşın yitkileri arasında artık emperyalistlerin pay edemeyeceği bir dünya parçası, dünyanın ilk sosyalist ülkesi çıktı. II. emperyalist evren savaşı çıkardılar: Bu sefer "sosyalizm" dünya topraklarının %26'sını, dünya nüfusunun üçte birini kapsayan bir "dünya sistemi", oldu. Halkların bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesi yaygınlaştı ve güçlendi.

Buna rağmen emperyalistler savaştan vazgeçebilirler mi? Asla. Hayır. Aksine emperyalistler için dünya hızla küçülüyor, emperyalizm varoldukça ve dünya onlara daraldıkça savaşlar oldu ve olacaktır.

Emperyalistler için amaç sudur: Sosyalizmin yayılmasını önlemek, onu mümkün olduğu kadar küçük bir alana sınırlamak, sonunda yeryüzünden silmek. Değişen koşullarla birlikte değişen şey, bu değişmeyen amaçlara varmak için, kullanılan yöntemler ve stratejilerdir.

Dünyanın ilk sosyalist ~~ülkesi~~ devleti kurulunca emperyalistler

- 1) Devrim karşı olanlara para ve malzeme sağlayarak, topraklarını işgal ederek sosyalizmi yitirmeye yöneldiler. Bu çaba boşa çıkınca,
- 2) SSCB'nin batı sınırlarına feci yanarına devletlerden bir korden çıktılar. On yıl sonra da 3) Alman ve Japon askeri kuvvetlerini donatıp Sovyetler Birliği üstüne salmak siyasetine geçtiler. Bu silah da geri tepti. Hem öyle bir tepti ki, sosyalist iktidar, Elbe'den Pasifik'e kadar geniş bir alana yayıldı. Avrupa ve Asya'da kapitalizmin geleneksel merkezleri ya yıkılmış ya da ekonomik çöküntüden güç bela kaçarak sendelemekteydi. Üstelik sömürge ve yarı-sömürge ülkelerin çoğu, uzun zamanda yerleşmiş regionleri ilk defa gerçekten tehdit eden sosyalist kuvvetlerle kaynamaktaydı. Açıkçası, dünya kapitalizmi görülmemiş bir buhranla karşı karşıyaydı.

Bu buhranlı dönemde ABD öne çıkıp kap-emp. kampın önderliğini üstüne aldı.

Ağır bir ekonomik buhranı atlattıran İngiltere, 24 Şubat 1947'de Yunanistan'da, devrimci bir güçle hareketine karşı ölüm kalım savaşı veren faşist iktidara yardım etmeyeceklerini bildirdiler. ABD'nin buna ivedi cevabı Truman Doktrinini oldu. Truman Doktrinini Yunanistan ve Türkiye üstünde Amerikan hâmilininin bir duyurusuydu ve genel olarak ABD'nin sosyalizme karşı dünya polisi olduğunu yansıtıyordu. ~~Buna göre~~

ABD emperyalizminin öncülük ettiği siyasetin gerçekleştirilmesi şöyle oldu:

① Kapitalist dünyanın geleneksel merkezlerinin İngiltere ile durumlarına getirilmesi ve kuvvetlendirilmesi; bunların ABD egemenliğinde askeri ittifaklara sokulması: Bu amaçlara, Truman doktrininden üç ay sonra, 1947 haziranında, bildirilen Marshall Planı yoluyla ve 1949 nisanında imzalanan NATO yoluyla varıldı. Batı Avrupada ve Japonya'da kapitalizmin yeniden canlandırılması için temel koşullar forundüklerinden daha iyi-gündülar. Sabit sermaye ve eğitilmiş insan gücü hazırda, gerekli olan geniş değişken sermayenin akıtılmasıydı, bunu da ABD sağladı.

② Sosyalist bloğun çevreni kısıpan bir askeri paktlar ve üsler ağı ~~örülmesi~~ örülmesi. Bu iş NATO ile başladı ve sürdü. Şimdi bu ağı içinde, SEATO (Güney -Doğu Asya Anlaşması Örgütü) CENTO (Önceki Bağdat Pakti, sonra Mezuz Anlaşması Örgütü) ve ikili anlaşmalar ya da «karsılıklı yardım» anlaşmaları da vardır: İspanya, Türkiye, Pakistan, Filipinler, Formosa, Japonya vb... 1959'a kadar ABD'nin 31 ülkeye 275 üs şebekesi ve Amerikalıların yerleştiği gerektiği anda işgal edebilecekleri mevkiler de sayılırsa 1400 den fazla yabancı üssü vardı. Bunlarda yaklaşık bir milyon da ABD askeri vardı.

③ Silahlanma ve nükleer gücün artırılması: Bu, ABD emperyalizminin dünya çapındaki pakt ve anlaşmalar iskeletine etke sınır vermek için, Sosyalizmi yoketme yoluna yönelmesinin doğal bir sonucudur.

Emperyalizmin bu politikası, Sovyet Saldırganlığı ya da "Sosyalizm afeti", propagandanın üzerine kurulmuştur. Gerçekte, en keskin Sovyet aleyhtarları, Sovyet siyasetini saldırgan niteliğine inanmazlar. 1963 de Walter Lippmann şöyle yazar:

« Bir savaş çıkarmak için el altından çıkan, kısırtıcılık eden bir takım kimseler var, ülkenin savastan kârli çıkacağını zafere kazanacağını sanıyorlar... Savaş kaybedilişi yapan bu kimseler, biz ne yaparsak yapalım Rusların savasa yanasma-yacağını sanıyorlar. » ^(ABD'li ünlü gazeteci) Emperyalistler savaş çıkarmak isterler kısırtıcılık ederler, çünkü savastan "kâr" li çıkacaklardır. Çünkü savaş, sonu acılara garkolan ölen, sakatlanan insanların kanlarına ^{ile solumadın} ~~günümle~~ emperyalistlerin mükemmel bir "kâr" alandır, emperyalistler için. Doğu Avrupa da Sosyalizmi yoketmek için nükleer ultimatomlar verilmesini isteyen birinin görüşü şöyledir: « Komünizm; barışta kuvvetlenir, barış ister, barışta zafere kazanır. »

~~Bütün bunlar emperyalist saldırganlığı kısa fakat çok acık kanıtlayan söylendir. Emperyalist saldırganlığı bizzet tarih belgeler, çünkü~~

Hiç şüphesiz ki bugün, sosyalist ülkeler de askeri bakımdan kuvvetlenme ve nükleer gücünü artırma çabasında dırlar. Ancak bunun da nedeni emperyalizmdir. Emperyalizmin saldırganlık ve savaş kıskırtıcılığı, onun tabiatından gelen bu özelliği, sosyalist ve barışçı insanlığı da savunma masraflarına zorlamaktadır. Emperyalistlerin çıkarlarını koruması demek, yalnız metropollerde, yalnız sömürge ve bağımlı ülkelerde değil, her yerde sosyalizmle savaşması demektir. Çünkü sosyalizm bir yerdeki başarıyla her yerde kuvvet kazanır. Emperyalistler bunu gördükleri, bildikleri için kendi saldırganlıklarını kamufle etmek üzere, daha Sovyetler Birliği kurulur kurulmaz, "Sovyet saldırganlığı", yaygaraları koparmaya başlamışlardır. Savaş dönemindeki disiplinle yaratılan sömürü olanakları ve birizat savaşın kendisi, emperyalistler için muazzam kâr alanlarıdır. Sosyalist dünya bu saldırganlığa karşı savunma durumundadır. Geçen iki büyük dünya savaşı ve olmuş ya da olan bölgesel savaşlar, emperyalistlerin saldırganlığını göstermeye yeterlidir.

Doğu Avrupada sosyalizmi yokmak için nükleer ultimatomlar verilmesini isteyen Fortune dergisi - eski editörü W. S. Schlemm - sunu söyler: « Komünizm; barışta kuvvetlenir, barış ister, barışta zafer kazanır. » Emperyalistlerin barışa neden düşman olduğunu bu görüş de çok açık olarak anlatmaktadır.

Emperyalizm, bir avuç tek el ve tröstün dünyaya yeniden parçalamak için yarıştıkları, dünya halklarını amansızca sömürüp yoksul bıraktıkları, dünya halklarının nefret ve isyanını üzerine çektiği, bunalımdan bunalıma batarak savaşların yegane sürdürücüsü ve barışın düşmanı olduğu için, insanlığın topyekün gelişmesi ve mutluluğunu frenlediği için gebe ren kapitalizmdir. Ama, bu kapitalizmin kendiliğinden yakolacağı demek değildir. Son çözümlenede tariki yapan insanlardır ve kapitalizmin düşmanını gerçekleştirecek olan da dünya işçi ve emekçilerinin tarihsel mücadelesidir. Emperyalizmin can çekişen kapitalizm olması, bu mücadelenin kesin ve mutlak zaferle sona ereceği anlamındadır.

Emperyalizmin önemli dayanaklarını hatırlarsak, emperyalizme karşı dünya ölüsündeki mücadelenin somut temellerini daha açık görebiliriz. Emperyalizmin dayanakları onun niteliğinden ileri gelir ve şöylece sıralanabilir:

a) Az gelişmiş ülkelerde **TİCARET**: Emperyalistler, az gelişmiş ülkelerin ucuz hammaddelerini alarak, pahalı sanayi ürünlerini bu ülkelere satarlar. Böylelikle hem muazzam tekel kârları vururlar, hem de hazır pazar gele geçirmiş olurlar. Az gelişmiş ülkelerin hükümet, belediye vb. gibi organlarına **BORÇ** para vermek de sermaye ihracının bilinen bir uygulamasıdır. Emperyalistlerin bu yolla olan soygununu dile getirmek üzere, emperyalist devlete "**TEFECİ DEVLET**," (L) de denir. Bu durum, az gelişmiş ülkelerin "gelişmesini," frenler.

b) Az gelişmiş ülkelere ve imkan bulduğu her ülkeye **YATIRIM**'lar yapmak. Emperyalistler böylelikle çok ucuz işçici elde ederler ve hammadde temin etmedeki ucuzluk ve kolaylıkla, çok yüksek oranda artı-değerler ve tath kârlar vururlar.

Ticari ve yatırım üstünlüğüyle emperyalist devletler, bu ülke-ekonomilerine kendilerine bağımlı kılarlar. Bu ülkelerdeki kapitalist örgütlenme de, ister istemez, tekelci niteliklere bürünürler. Bu muazzam sömürü ortamını yaratmak için işçi sınıfı ve tüm emecki halk üzerinde baskı kurulmasını sağlarlar.

c) Ekonomik egemenlik ve sömürüyü pekiştirmek üzere siyasi, askeri, teknolojik ve ideolojik **EGEMENLİK KURMAK**. Bu egemenlik emperyalizmin ekonomik istilasının bir gereği ve sonucudur. Emperyalistler ekonomik ve teknolojik üstünlükten yararlanarak, az gelişmiş ülkelerin siyasi ve askeri güçlerini kendi elkenleri etrafında tutarlar. Sosyalizme ve ulusal kurtuluşa karşı yoğun bir propaganda yürütülür ve halklar susturulmaya çalışılır. "Askeri yardım" alan alan ülkelerin durumunu, Kolombiyalı-emperyalist usafı - devlet adamı Eduardo Santos şöyle ifade ediyor: « Birin yaptığımız, uluslararası alanda hiçbir önemi olmayan, ama bir ülkenin iç hayatında eüci bir kuvvet olan ordular kurmaktır. Her ülke kendi ordusunun işgali altındadır. »

Emperyalist metropollerle az gelişmiş ülkeler arasındaki bu ilişkiler az gelişmiş ülkeleri sömürge ve yarı-bağımlı ülkelere haline getirir. Emperyalistler, bu ülkeleri hem pazar, hem de genel olarak sosyalizme karşı askeri ve siyasi bir güç olarak kullanırlar.

d) Emperyalistlerin, az gelişmiş ülkeleri ya da dünya emekçilerini soygun ve baskı altında inletmesi, gasbettikleri muazzam artı-değerler, kendi metropollerinde önemli bir dayanak ortaya çıkarmasını sağlar. Emperyalistler, az gelişmiş ülke halklarından gasbettikleri artı-değerin bir kısmını, kendi metropollerindeki işçi sınıfına aktararak

-11-

Sınıf mücadelesinin keskinleşmesini belli bir süre önlerler. Otomobilli burdolarlı işçi reklamları bunun basit örneğidir. Bu olgu, gelişmiş kap-emp. ülkelerde işçi sınıfının büyük ölçüde işçi aristokrasisinin denetiminde uzun süre gerçek siyasal örgütlenme ve mücadeleden irak tutulmasının da nedenidir.

Emperyalizmin halihazır dayanakları kısaca bunlardır. [Birçok gelişmiş ülkede de Emperyalizmin ortağı burjuvazinin işçi sınıfı ve halk üzerindeki korkunç terörü, sosyalist ülkelerdeki dayanıklılık ile süperemp. sınıfının dayanaklarıdır. Ancak bunlar yukarıda saydıklarımızın ya kapsamına girer ya da çok tali dayanak niteliğindedir]

Teknolojik çalışmaların önemli bir kısmı ASKERİ araçların, silahların geliştirilmesiyle ilgilidir. Dünya üzerindeki tüm ülkelerin asker beslediklerini, "askeri harcama", veya "savunma", masrafları adı altında toplamı muazzam rakamlar ifade eden bir para ve üretimin sarfedildiğini görüyoruz. Nereye gidiyor bu sarfiyatlar?

Devletin, ~~en~~ insanlığın tanıdığı ilk sınıflı toplum olan köleci toplumda doğduğunu, sınıflı toplumlarda egemen sınıf veya sınıfların hükmetme aracı olduğunu biliyoruz. En önemli silahlı güç olan ORDU ve POLİS de Devletin unsurlarıdır ve sınıflar mücadelesinin ürünüdürler. Genel bir gerçek olarak sömürünün var olduğu bir toplumda silahlı güçler, sömürenlerin hizmetindedir. Sosyalist bir devlette ordu; işte yenilen ve fakat eskije oranla on kat daha fazla kitle sömürüyü ele almak isteyen burjuvaziye ve diğer sömürücülere, dışta ise sosyalizmi ve sosyalist devleti çıkarı gereği yıkmak için her türlü provakasyona girişebilen emperyalist burjuvaziye karşı "halkın tahakküm gücüdür". Kap-emp. devlette ~~en~~ silahlı güçler ise genel olarak burjuvazinin, sömürünün devamını temine ve garantiye yarayan bir tahakküm gücüdür.

Askeri harcamaların ve savaşın sebebi olan emperyalizmin bu niteliğine daha yakından bakalım:

a) Emperyalizm, sosyalist ülkeleri, barışçı insanlığı yoketmek, gelişmiş ülkeler üzerindeki egemenlik ve sömürünü devam ettirmek, peşinlemek için askeri güçlerini sürekli geliştirmek zorundadır. Sosyalist ülkelerin varlığı en basta emperyalizmin ~~yaşadığı~~ dünyasını daraltmıştır. Sosyalizmin hayata geçmesi insanlığın uyanışına hız katmış anti-emperyalist, barışçı mücadeleleri gelişmeye başlamıştır. İşte sosyalist ülkeleri ve barışçı mücadeleleri bunun için yoketmek ister emperyalizm. Daralan dünyada gelişmiş ülkelere daha da çullanan emperyalizm için mesele ölüm-kalm meselesine doğru gitmektedir. Her kurtuluş emperyalizm için önümüzde bir yarıdır. İşte bunun için askeri güçler beslemek zorundadır emp.

b) Emperyalistler, ileride girecekleri dünya buhranında yani muhtemel bir yeniden paylaşım kavgasında "birbirlerine karşı güçlü olabilmek için militarist güce dayanmak zorundadırlar. Emperyalizm'i dünyayı yeniden paylaşmak isteyen tröst ve tekellerin amansız mücadelesi, zincirleme buhranlar döneminin can çekişen kapitalizmi diye de tanımlayabiliriz. Emperyalizmin temeli de süpürsüz kapitalist sömürde öünü bulur. Tekeller, dünya emekçilerinin insafsız sömürüsüyle vardır. Kendi aralarında en hafifinden en derine dek uzanan çıkar çatışması, sömürünün payedilmesi için kavgası objektif bir gerekliliktir. İşte tekeller, birbirlerine karşı üstün olabilmek için, güçlü olanın en çok sömürü payı araçlarını bildikleri için silahlanma yarışına girer, silahlı güçlerini geliştirmek zorundadırlar.

c) Emperyalistlerin yukarıda sayılan nedenlerden dolayı "silahlı güçleri geliştirmek zorunda", olmaları emperyalistler için bir anıya sanmamalıdır. Aksine savaş sanayi ve militarizm emperyalist metropoller için astronomik kâr sağlayan alanlardır. Düşünelim ki dünyadaki bütün ülkeler şu ya da bu nedenle silahlanmak durumunda ve çabasıdadır. Yani savaş sanayi her şeyden önce "alışın dünya", olan garantili bir üretilerdir. Kendi teknolojilerinin üstünlüğünden yararlanan emperyalist metropoller gelişmiş ülkelere elbette kolaylıkla istediği fiyattan silahları satacağıdır. Bunda her yönden çıkarı da vardır. Meselenin bir başka ^{can alıcı} yönü de şudur: Savaş genel olarak emperyalist metropollerin çıkarına olduğu için emperyalistler savaş kundakçılığı yaparlar. Atılan her mermi, her bomba, yakılan her yakıt, emperyalistler için yeniden üretim yani yeniden büyük ~~kararlar~~ ^{kararlar} demektir. Emperyalistler için filanca yerde binlerce insanın ölmesi değil, daha çok barutun, yakıtın, vs nin harcanması önemlidir. Savaş sonucunda savastaki harcamalardan ve zaptettiği yerden elde edeceği kârlar önemlidir. İşte bunun için savaş, emperyalizmin, sömürünün özelliğidir. İşte bunun için insanlık emperyalizmi, sömürü dünyasını yok ederek baskı ve mutlaklığa kavuşabilir, ancak.

Emperyalizmin can çekişen kapitalizm olmasının tarihsel akışı içinde de derin bir nedeni vardır. Bu demektir ki, emperyalizmin üretici güçlerin gelişmesini engellemeye yönelmiş kapitalist ilişkileridir. Atom bombalarının, nükleer füzelemin, Ay'ı Mars'i yoklayan uzay araçlarının, elektronik beyinlerin, kısaca günümüzün teknolojik ~~bu~~ ^{bu} gücünü varlığını hatırlayınca yukarıdaki düşünce yanlış gibi gelir. Oysa meselenin görünen yanı öyle olsa bile temeli

hiçte öyle değildir. Söyle hatırlayalım: Dünya'da bütün ülkeler asker besliyor, her ülke milli gelirinin büyük kısmını askeri harcamalara ayırıyor. Sosyalist ülkeler de buna dahilidir. Dünya üzerindeki toplam askeri harcamaları bir tasarlama kafamda. Bunca askeri masraflar neden yapılıyor, bunca insan neden silah altında tutuluyor? Sorunun cevabı gayet açık. Emperyalizm varolduğu için, yani sömürü ve savaş varolduğu için. Demek emperyalizm, milyarlarca lirayı bulan bu para ve üretimin, üretici güçlerin geliştirilmesi, yani insanlığın ihtiyaçlarının arami tatmin edilmesine harcanmasını önlemektedir. Silahlı güçlerde tutulan ve dünya üzerinde yüz milyonları aşan insanların da üretim dışında, asalak ve insanlığın çıkarları dışında kullandıklarını da genişçe düşünün. O zaman sırf askeri alanda emperyalizmin ne kadar büyük israfa yol açtığını ve insanları kendi çıkarı adına savaşlara itmekten ~~ve~~ çekinmediğini ve yoksulluk içinde süründürdüğünü daha iyi anlarız. Tekellerin ekonomiler ve haklar üzerine kullanılarak, dünya nimetlerini gasbedip ellerinde topladıklarını, insanların gelişmesini önlediklerini, bir değil bir kaç ülkeyi tamamıyla satın alabilecek servetlere sahip olan kimselerin bulunduğu, birbirleriyle rekabet nedeniyle bilimsel verileri birbirlerinden gizlediklerini ve buluşların salt kendi çıkarları doğrultusunda kullanıldığını da ~~bu~~ işe katarsak, emperyalizmin, üretici güçlerin gelişmesine engel teşkil ettiğini, ~~dünya bütününe yoksulluğu~~ ~~bu~~ bu nedenle "kapitalizmin en son aşaması" olduğunu iyice kavrarız.

Günümüzde emperyalizm III. genel buhran devresi içinde bulunuyor. Bu buhranın derinleşmeye doğru gidisinin ilk işaretleri ufukta belirmeye başladı. [Bu kısımda, öncelikle emperyalist sistemdeki çelişkiler ve Orta-Doğu'nun önemi üzerinde durulacaktır. Sosyalist sistemdeki çatlama ve sosyalist ülkelerin ekonomi politikaları ayrı bir konuudur.]

Bugün dünya sömürü arenasında finans-kapital grupları üç büyük küme görünümündedir.

- 1- AET finans-kapital kümesi (İngiltere, Fransa ve Almanya)
- 2- ABA emperyalizmi (baş çekiyor)
- 3- Japon emperyalizmi.

Dünya topraklarının %26'sına sahip, dünya nüfusunun da 1/3 ini barındıran sosyalist sistem ise 14 ülkeden oluşmaktadır.

II. emp. evren savaşı icinden sosyalizmin bir "sistem" olarak ortaya çıkması, ulusal kurtuluş hareketlerinin daha da bir etkili bir hal alması, emperyalist sistemin, en güçlü emperyalist ülke olan ABD etrafında belli bir süre ittifaka girmesinin tarihsel nedenleri oldu. ABD emperyalizminin askeri ve politik etkinliğinde kurulan NATO bu gerçeğin somutlaşmasıdır. Sahtekar burjuva tarihçileri ve kalemleri NATO'nun VARŞOVA PARTİ'na karşı kurulduğunu söylerler. Oysa NATO, 1949'da Varşova Pakti ise 1953'de kurulmuştur.

Kapitalist ekonominin sömürüye dayanan adaletsizliği, ve eşitliği engelleyici niteliği yalnız içsel veya bölgesel değil, ülkeler arasıdır da. Yani kapitalist ülkeler "eş olmayan gelişme" gösterirler. Kapitalizmin örne ilişkin ekonomik bir yasadır bu. Bu yasa, süphesiz II. emperyalist E. Savaşı sonunda da kap-emp sistemde işleyecektir, işledi de. Savaş sonunda dünya emperyalizminin başçavuşluğunu ele geçiren ABD finans-kapitali bu niteliği gereği salt kendi ekonomi politikasını değil, tüm kap-emp sistemin ekonomi politikasını örme görevini de üstlendi. Bu avantajla az gelişmiş ülkelere hakimiyetini pekiştirirken, örneğin Japonya gibi Asyada hem az gelişmiş ülkelere hem de Sovyetler ve Çin'e karşı etkili olabilecek ~~çok~~ bir ülke burjuvazisini, Almanya gibi yine yalnız Avrupa ya değil yine Sovyetlere karşı kullanılabilecek bir ülkeyi ve benzer el atabildiği tüm ülkeleri ekonomik ve siyasi planda desteklemeye başladı. Süphesiz desteklenen o ülkelerdeki burjuvazi ve onun devleti idi. ABD finans-kapitali yalnız az gelişmiş ülkelere değil, Avrupa ve Asyadaki ~~metropol burjuvazi~~ metropol ülkelere de akti. Almanya ve Japonya genel emperyalist ekonomi politika icinde öneme haiz iki emperyalist ülkedir.

Sosyalist ülkelerin sanayi ürünlerindeki yıllık ortalama artış hızı 1951-1971 arasında %10,5'a ulaşırken, kapitalist dünyada bu hız %5,5 dur. 1950-71 arasında sosyalist ülkelerin sanayi hacmi %7,8 artış göstermiş gelişmiş kap. ülkelere ise bu oran %2,8'de takılıp kalmıştır. (4.0. 25.6. 1973)

1955'ten itibaren hızlı bir gelişme gösteren Japon burjuvazisi, bu gün kendi gelişimine etken olan ABD finans-kapitali ile dünya piyasasında rekabete girmiştir. 1956 da 6 ülkeye ait Avrupa finans-kap. grubu "Ortak Pazar",ı kurdu. Daha sonra İngiliz tekelci burjuvazisinin de girmesiyle Avrupa Ekonomik Topluluğu (AET) adını alan Avrupa finans-kapital kümesi de bu gün emperyalist sömürü arenasında yerini aldı. Bu ekonomik gelişim, genel olarak II. savaşın ertesinde ~~kullan~~ ABD finans-kapital çetesinin önderliğindeki ittifakında dağılmaya başlamasına neden olur.

AET finans-kapital kümesinin ABD finans-kapitali ile çıkar mücadelesine girecek kadar güçlenmesi hangi sebeplere bağlıdır? Birincisi, Avrupa ve İngiliz tekelci burjuvazi lerinin AET içinde çıkar ittifakına girmeleri bunlara, ittifak içinde ve dünya pazarlarında ekonomik ve siyasal avantajlar sağlamıştır. Bu olgu, kapitalizmin es olmayan gelişmesine, kendi lehine AET finans-kap. kümesinin katkısıdır. İkincisi özellikle 1958'den itibaren ABD sermayesi Avrupa'ya atılmaya başlamıştır. II. emp. evren savaşından sonra ABD emperyalizminin uyguladığı "soğuk savaş" stratejisi genel olarak-kap-emp sistem de sınıf mücadelesinin korkunç bir tehdit altında tutulmasını ve bu illelerde artı-değer sömürüsünün "huzur ve hürriyet içinde" artırılmasını, yani sermaye birikimini artırıcı bir rol oynamıştır. Bugün de Avrupa sanayilerinde Avrupa finans-kapital gruplarıyla ortaklık kuran ABD finans-kap. grupları hala etkin durumdadır. Ne var ki bu çok uluslu şirketler için milliyet önemli değildir ve finans-kapitalin vatanı sömürünün varolduğu her yerdir. Üçüncü olarak, Afrika ve güney Avrupa'dan gelen ucuz emek maliyetin düşmesine ve kâr oranına yükselmesine yol açmıştır. Bu da AET içindeki finans-kapital gruplarının güçlenmesini sağlamıştır. Dördüncü bir neden de, emp. sistemin içinde bulunduğu III. genel bunalım döneminde bunalımın, ~~sarmaya bağlanıyor~~ ABD finans kapital ~~çetesinin~~ çetesinin sıkışıklarını en etkili şekilde sararması, AET içindeki finans-kap. kümesinin nisbi gücünü ortaya çıkarmış, dünya pazarlarında da önemi artmaya başlamıştır.

AET için bağımsız bir askerî güç aynı zamanda bağımsız bir Avrupa savaş sanayini de gerçekleştirmek demektir. ABD'ye karşı ekonomik ağırlık elde eden AET, siyasi ve askerî ağırlığı da elbet stratejik bir sorun olarak ele alacaktır. Bunun ilk örneğini AET içindeki Fransız tekeli burjuvazisi vermiş, bu ülke NATO'nun askerî kanadından ayrılarak kendi nükleer gücünü geliştirmeye yönelmiştir. 1970'lerde artık hem ABD finans-kapitali, hem de AET içindeki finans-kap. grupları örneğin NATO'nun fiamiden düzenlenmesinden söz ediyorlar.

ABD emperyalizminin usta diplomati Kissinger, 1973 ni- sonunda "Yeni Nato" görüşünü ortaya atarken başlıca üç neden gösteriyordu:

- ABD ile sosyalist ülkeler ve özellikle Sovyetler arasındaki nükleer (silah) dengesinin ABD aleyhine bozul- mayaya başlaması

- Avrupadaki ABD varlığından dolayı ABD ödemeler dengesinde acık verilmesi (1972 de 6 milyar dolar). Avrupa da halen 300 bin ABD askerî vardır ve bunun 200 bini Almanya da üstlenmiştir.

- AET'nin izlediği ekonomi politikasının ABD çıkarlarını sarsacak yönde gelişmesi.

Bunlar, aynı zamanda, henüz ciddi boyutlarda derin- lememiş bile olsa derinleşme istidadı gösteren ABD, AET finans-kap. grupları arasındaki çelişmenin ABD emp. ajzundan itirafıdır. Emperyalist sistemdeki bunalım dolar la başlayan para krizleri, ABD emperyalizminin Vietnamdan resmen yenilgiyle geri çekilmesi, Orta-Doğu krizi, ile daha belirginleşmeye başlamıştır. Dünya halklarının uyanışı ile bunalımdan en çok etkilenen ABD finans-kapitali emperyalist saldırıyanlığın yükünü artık AET finans-kap. grupları ve Japonya ile paylaşmak da durumundadır.

Öte yandan İrlanda, İsveç, İsviçre ve Avusturya, AET ile yakın ekonomik işbirliğine girdiler. Bunlar Nato'ya dahil değildir. Yani AET finans-kapital kümesi için de yeni sorunlara yönelik bir askerî ve siyasi ittifak pratik gereklilik halini almıştır.

AET'nin üzerinde durulması gereken bir politikası da İspanya, Portekiz, Yunanistan gibi ~~ABD~~ ABD emperyalizminin direkt rol aldığı faşist iktidarlara karşı parlamenterizmi savunması, sosyalist ülkelerin yanısıra "silahsızlanma", taraflısı görünmesidir. Bunun nedenleri şunlardır:

Genellikle AET'de ittifaka giren finans kapital kümesinin (ve Japonya finans kapitalinin) silahlanma düzeyi ABD'ye göre düşüktür. Bu onların Amerika karşısındaki bir zaafıdır. Bu zaaf, politika da onların ABD'ye göre "ilimli"liğine sebep olmaktadır.

Özellikle II. emperyalist savaş'ın en büyük acılarını Sovyetlerden sonra Avrupa ülkeleri ve Japonya yaşamıştır. Savaşın halklar üzerindeki yıkımı henüz silinip gitmemiştir. Bu da ~~ABD~~ AET ülkelerinin faşist ülkelere karşı temkininde etkili olan bir faktördür.

Avrupa, sosyalist dünya görüşünün beşiği ve yüzelli yıllık büyük bir işçi sınıfı mücadelesinin yatağıdır. Bu halklarda işçilerin mücadelesiyle demokrasi anlayışı ve barışlı mücadeleler subjektif faktör olarak etkisini göstermektedir.

AET'nin, siyaset alanında şimdilik ABD'ye göre "demokrat" görünmesinin nedeni bunlardır. Yani AET'nin asıl politik tavrına damgasını vuran onların faşizme karşı olması değil -ki asla olamaz- ABD tekelleriyle olan rekabetin siyasal yansımasıdır. Çünkü böylelikle AET finans-kapital kümesi, ABD tekelinin kontrolündeki pazarları celbetmek ya da ABD politikasına karşı politik üstünlük kurmak avantajını ele geçirmektedir. İşte AET'nin politik tavrının asıl nedeni bundan ve ABD karşısındaki düşük silah gücünden ileri gelmektedir.

~~Yoksa AET finans-kapitalinin buzu postuna kurşunlu görünüşüne bakıp ABD emperyalizmine tercih edilir sanmak, ya da "AET'yi ehveni ser" diye göstermek AET'nin emperyalistliğini değil olduğunu değil.~~

AET, faşist cuntalara ABD'nin etkisi olduğu için, kendisinin etkisi olmadığı için karşıdır. AET içinde yer alan faşizme asla karşı değildir. 1972'de Yunanistan'ın AET'ye ihracatı Türkiye'ninkinden %27, İspanya'nın ki ise %30 oranında fazladır. Portekiz'in AET'ye ihracatı ise, 1972'de, önceki yıla göre %14 artmıştır.

Tekelci burjuvazi faşizme karşı olamaz. Çünkü onun rejimidir. AET ise Tekelci burjuvaların ekonomik ve siyasal örgütüdür. Emperyalizmin "ehven-i şer,"i yoktur.

Emperyalist devletler arasında gittikçe gelişen çelişmelere bakıp "artık III. genel savaşla birleşimini yapıp yıkacaklar," demek önemli bir yanılgıdır ve zararlıdır. Çünkü teknolojinin bu kadar gelişimler gösterdiği çağımızda, girişilecek topyekün bir harp galibi de mağlubu da ~~Marxistlerin~~ telafisi imkansız kayıplara uğratacaktır. Çünkü nükleer güc emperyalist devletlerde dağıldığı gibi sosyalist ülkelerde de vardır. Bu durum emperyalistlerarası bir çıkar dengesine de doğal olarak yol açmaktadır. Emperyalizmin savaş kundaklığı ve saldırıyı yanında meseleye sosyalist ülkeler açısından bakılırsa, emperyalizme karşı aynı güte silahla çıkmaktan başka gereketen çare yoktur. Yani emperyalistlerarası çelişkinin savaş yoluyla çözümlü bölgesel patlamalarda yığılacaktır. Şüphesiz teknoloji veya nükleer güc insan in eseridir ve tarihi yapan da insanlar (halklar) dir. Acaba söylenenlerle "artık insanlık teknolojinin esiri oldu," ya da "artık genel savaş olmaz, emperyalizm ölmez," demek mi istiyoruz? Hayır. Emperyalistlerarası genel çatışma kaçınılmazdır ve sosyalist ülkeler ve dünya halkları bu savaşın içinde olacaktır. Bütün kayıplara, acılara rağmen Sosyalizm kazanacak, emperyalizm yenilecektir. Ancak bu henüz o kadar yakın değildir. ~~Devam ettiren~~ Emperyalistlerin devam ettirdikleri bölgesel çatışmalar daha da önem kazanacaktır. Genel savaşın çok yakın olduğu tezi, pratik mücadeleleri ve bölgesel kurtuluşları "erteleme," tezidir de. Dikkat çekmek istediğim noktalar bunlardır:

← [23 Nisan 1962 tarihli New York Times gazetesinde şunları okuyoruz: « Bugün Washington, gerektiğinde sınırlı savaşlar için hazırlıkları daha çok önemsiyor... Washington'un şimdiki araştırmalarının merkezi, toptan savaştan çok, sınırlı savaş durumlarıdır... Yöneticiler, ayrı ayrı cephelede Güney Vietnamdaki çatışmalar gibi sınırlı savaşlara katılmamız olanağını görüyorlar...»